

DANUTĖ
NASVYTYTĖ
1943

NUOTRAUKA
VYTAUTO AUGUSTINO

sakė grįžti gimnazijon, įstodama laisva klausytoja į Kūno Kultūros Kursus. Deja, ten ji kažkaip netiko. Per kursantų gimnastikos pasirodymus ji atrodė esanti žemiau vidurkio, bet tautinių šokių grupėje ji skyrėsi iš visų savo grakštumu ir puikia scenine išvaizda.

Nuvažiavusi su ekskursija į Berlyną pasižiūrėti 1936 m. vykusios sporto olimpiados, kurioje dalyvavo ir žinomiausios vokiečių išraiškos šokio grupės, ji išdrįso kreiptis į garsų išraiškos šokio choreografą, teoretiką ir Berlyno Valstybinės Operos direktorių Rudolf von Laban, prašydama pasižiūrėti ir įvertinti jos šokius. Po tos lemtingos peržiūros Rudolf von Laban pripažino Danutę didelį natūralų šokėjos talentą, davė puikias raštiškas rekomendacijas ir patarė jai stoti į Juttos Klamt išraiškos šokio mokyklą Berlyne. Būdamas geras pedagogas, Rudolf von Laban parinko mokyklą, kuri

jau 20 metų sulaukusiai natūraliai šokėjai buvo pati tinkamiausia.

Dalis Vokietijos išraiškos šokio mokyklų jau tada bandė jungti baletą ir išraiškos šokio elementus, reikalaujamos iš savo mokinių klasikinio baletą technikos pagrindų. Jutta Klamt, gal ir per daug vienašališkai, buvo griežtai atmetusi klasikinio baletą pradžios savo pedagoginiame darbe. Baletą technika yra paremta kūno įtampa iš griežtų a priori nustatytų šokių formų apvaldymu. Klamt technika rėmėsi kūno atpalaidavimu, elastingumu ir pusiausvyros puoseleėjimu, laisvais šuoliais ir sukiniiais, ypač pabrėždama kūrybingą erdvės apvaldymą. Baletą meno kūrybinis procesas yra sudėtinis: šokėjo techniškai paruoštas kūnas yra instrumentas choreografui, kuris per jį įgyvendina savo šokio idėjas jo pasirinktų šokio formų ribose. Iš-